

การพัฒนาความสามารถทางการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีโพธาราม

Improvement of English Vocabulary Pronunciation Ability Using the CIPPA
Model for Grade 2 Students at Wat Sripotharam School

ชญาพร สง่างศรีรัตนมาศ^{1*}, อรรถพงษ์ ผิวเหลือง²

Chadaporn Sangawongratnamas¹, Atthaphong Phiwlaung²

¹⁻²มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ประเทศไทย

¹⁻²Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus, Thailand.

*Corresponding Author's Email: Chadaphr2256@gmail.com, yanamath60@gmail.com

Received: 2026-02-14; Revised: 2026-05-07; Accepted: 2026-05-10

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีโพธาราม ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีโพธาราม จำนวน 29 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว เพื่อวัดผลก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และสถิติทดสอบค่า t-test แบบ Dependent Sample ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีโพธาราม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การอ่านออกเสียง, คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

Abstract

The research article aimed 1) to compare the ability of reading English vocabulary by using CIPPA Model learning management of Grade 2 students at Wat Sripotharam School before and after learning. 2) to study the satisfaction of Grade 2 students towards learning management using the CIPPA Model. The experimental group consisted of 29 Grade 2 students at Wat Sripotharam School, selected through purposive sampling. The research employed a quasi – experimental design with a one-group pretest-posttest design. The research

instruments consisted of CIPPA Model lesson plan, pretest, and posttest, and a student's satisfaction questionnaire. Data was analyzed using basic statistics: mean, standard deviation, percentage, and a dependent simple – test. The research results indicated that 1) the comparison of English vocabulary pronunciation ability of Grade 2 students at Wat Sripotharam School using the CIPPA Model indicated that posttest scores were significantly higher than pretest score at the .05 level of significance. 2) The study of Grade 2 students' satisfaction with the CIPPA Model learning management revealed that their satisfaction was at the highest level.

Keywords: Pronunciation; English vocabulary; CIPPA Model

Type of Article: Research Article

บทนำ

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3R8C) เป็นทักษะที่ให้ความสำคัญในทักษะทางความรู้ และทักษะด้านการอารมณ์ ได้แก่ การอ่านออก คือ กระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ซึ่งเป็นความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ระบุไว้ว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้และความเจริญของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การ สืบสานทางวัฒนธรรมตรงมาตรา 22 ที่ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ระบุไว้ว่า เมื่อจบชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยค ง่าย ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่านได้

การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการสร้างเสียงอย่างเป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับการเน้นเสียง จังหวะ ทำนอง และการแสดงออก เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ซึ่งเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม จากการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาและ การสอบถามครูพี่เลี้ยง พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจาก ขาดความเข้าใจในหลักการออกเสียงและการสะกดคำ ส่งผลให้ขาดความมั่นใจ กลัวการออกเสียงผิด และเกิด ความสับสนระหว่างพยัญชนะและสระ ทำให้ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับผล การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (NT) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2565 – 2566 ของโรงเรียนวัดศรีโพธาราม พบว่า ผล การประเมินคุณภาพของนักเรียนความสามารถด้านภาษา มีค่าคะแนน เฉลี่ยลดลงร้อยละ 1.18 สอดคล้องกับ รัชดาภาณูจน์ โยติ (2565) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก ทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัด กำแพงเพชร กล่าวว่า นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถึงแม้ว่านักเรียนจะสามารถพูดคำศัพท์และ ฟังแล้วเข้าใจว่าคำศัพท์คำนั้นแปลว่าอะไร แต่เมื่ออยู่ในรูปของตัวอักษรแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่จะไม่สามารถ อ่านออกเสียงและแปลให้เข้าใจได้ และไพสิน เพอเรีย (2566) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการออกเสียง ภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการ เรียนรู้ แบบเบรนทาร์เก็ตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กล่าวว่า นักเรียนมีความกังวลและขาดความ มั่นใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ไม่กล้าแสดงออก กลัวออกเสียงผิด เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่

นักเรียนไม่ได้ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันกับครอบครัวหรือคนรอบข้าง ฉะนั้น ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ และเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนต้องเกิดแรงจูงใจและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และโอลดา จันทรลอย (2561) ได้วิจัยเรื่อง การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กล่าวว่า เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านได้หรือไม่มีความกล้าในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพราะกลัวอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องจึงไม่กล้าอ่านออกเสียงจนทำให้ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้นๆ ได้และนำไปสู่การออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องในที่สุด

การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาเป็นแนวทางที่น่าสนใจในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการสร้างความรู้ด้วยตนเองและได้เรียนรู้กระบวนการคู่กับการปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ ผกามาศ เยาวเรศ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA Model) จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีการทำงานโดยรวมมือกัน ตลอดจนสามารถค้นพบความรู้ด้วยตนเองและนักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน และแก้วภา ทองเทศ (2565) ได้วิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาที่มีผลต่อความฉลาดรู้การอ่านและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเองนั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเนื่องจากผู้เรียนจะเรียนรู้และสร้าง องค์ความรู้ต่าง ๆ ผ่านมุมมองประสบการณ์ของตนเอง โดยมีครูผู้สอนทำหน้าที่คอยให้คำปรึกษา ผ่านเนื้อหาและบทเรียน และสุมาลี คำสว่าง (2561) ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชิปปาร่วมกับรูปแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภูมิศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สามารถนำมาจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่าง หรือความถนัดของแต่ละบุคคล ด้วยกระบวนการทำงานกลุ่มเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและกลุ่มของตน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีโพธิ์ธาราม เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดย CIPPA เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วย Construction, Interaction, Practice, Participation และ Application ซึ่งพัฒนาโดยทิตนา แชมมณี และมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ได้แก่ การทบทวนความรู้เดิม การแสวงหาความรู้ใหม่ การทำความเข้าใจ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสรุปความรู้ การปฏิบัติและแสดงผลงาน และการประยุกต์ใช้ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงและนำไปใช้ในการแก้ปัญหาของผู้เรียนและช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อไป

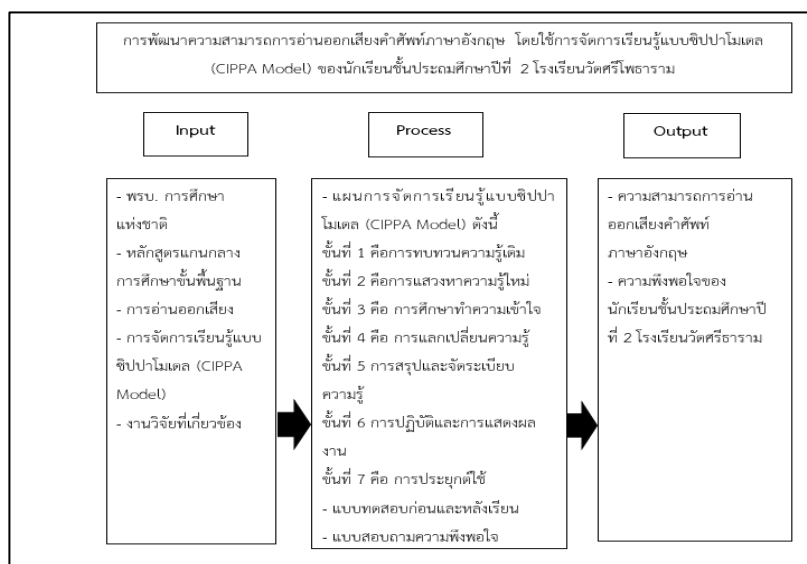
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนโรงเรียนวัดศรีโพธิ์ธาราม ก่อนเรียนและหลังเรียน

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model)

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพต่อไปนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียวและวัดผลก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One Group Pretest - Posttest Design) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีโพธาราม ตำบลยางน่อง อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 29 คน และกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีโพธาราม ตำบลยางน่อง อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 29 คน แบ่งเป็นนักเรียนชายจำนวน 17 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 12 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Simple Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้น คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) แบบสอบถามความพึงพอใจ และตัวแปรตาม คือ ความสามารถทางการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model)

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย มี 3 ชุด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวนทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง โดยเนื้อหาประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Fruit and Color แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Place in School and School Thing และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Animals and Family ซึ่งออกแบบตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) 7 ขั้นตอน แผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน และหาค่าดัชนี

ความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 และมีค่าเฉลี่ย IOC เท่ากับ 0.97 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (≥ 0.50) แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบวัดรายบุคคล โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ตามรายการที่กำหนด ผู้วิจัยใช้แบบประเมินการอ่านออกเสียง (Scoring Rubric) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ (1) ความถูกต้องด้านการออกเสียง (2) ความชัดเจนด้านการออกเสียง และ (3) การเน้นเสียงและจังหวะ (4) การบอกความหมายของคำศัพท์ แบบทดสอบได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 และมีค่าเฉลี่ย IOC เท่ากับ 0.97 การให้คะแนนให้ผู้ประเมินจำนวน 2 คน และหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ได้ค่า $r = 0.91$ ซึ่งอยู่ในระดับสูง 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) โดยใช้เกณฑ์การประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) ก่อนดำเนินการทดลอง คณะผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ ก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) จำนวน 30 ข้อ และหลังจากการดำเนินการทดลอง จึงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจหลังการจัดการเรียนรู้ Post-test จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ แต่สลับข้อ สลับตัวเลือก 2) หลังดำเนินการทดลอง คณะผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) แล้วนำมาข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) ตรวจสอบให้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ จากนั้นจึงนำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ และหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) และแปลผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีโพธาราม ก่อนเรียนและหลังเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางแสดงต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีโพธาราม

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t-test
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	29	30	15.34	1.24	22.72	0.44	0.00*

* ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.34 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.24 และหลังเรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.72 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ

0.44 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.05) ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model)

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	ด้านการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน	4.79	0.36	มากที่สุด	3
2	ด้านการนำเสนอความรู้ใหม่	4.82	0.47	มากที่สุด	4
3	ด้านการสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วม	4.79	0.42	มากที่สุด	5
4	ด้านการฝึกปฏิบัติและการลงมือทำ	4.83	0.43	มากที่สุด	2
5	ด้านการปฏิสัมพันธ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.86	0.35	มากที่สุด	1
	รวม	4.82	0.05	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) ในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.05) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการปฏิสัมพันธ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.35) รองลงมาคือด้านการฝึกปฏิบัติและการลงมือทำ ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.43) ด้านการนำเสนอความรู้ใหม่ ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.47) ด้านการสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.42) และด้านการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.36) ตามลำดับ

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีโพธาราม พบว่า คะแนนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนจำนวน 29 คน ตามคะแนนสอบได้ 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีระดับคะแนนที่ 20 – 30 คะแนน มีนักเรียนจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 34.49

กลุ่มที่ 2 มีระดับคะแนนที่ 20 – 24 คะแนน มีนักเรียนจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 65.51

2. ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ ชิปปาโมเดล (CIPPA Model) ในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) มีค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.05) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model ส่งเสริม

ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ฝึกปฏิบัติจริง จึงช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับลิตา เนียมเปี่ยม (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโอลดา จันทรลอย (2561) ได้วิจัยเรื่อง การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีค่า ($\bar{X}$ = 3.37, S.D. = 0.80) และหลังเรียนมีค่า ($\bar{X}$ = 7.37, S.D. = 1.37) เมื่อทดสอบด้วยสถิติ paired t-test นักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 และรัชดากาญจน์ ไยดี (2565) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.82, S.D. = 0.05) เนื่องจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ได้ลงมือปฏิบัติ ทำงานร่วมกัน และแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย ส่งผลให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น สอดคล้องกับณิชนันท์ จุฑวง (2565) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง นิราศภูเขาทอง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model ร่วมกับเกม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model ร่วมกับเกม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.= 0.19 อยู่ในระดับมาก และสุมาลี คำสว่าง (2561) ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปาร่วมกับรูปแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภูมิศาสตร์ ด้วยรูปแบบการสอนซิปปาร่วมกับรูปแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ อยู่ในระดับมาก และผกาภาศ เยาวเรศ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิธีการสอนแบบซิปปาโมเดลมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

บทสรุป

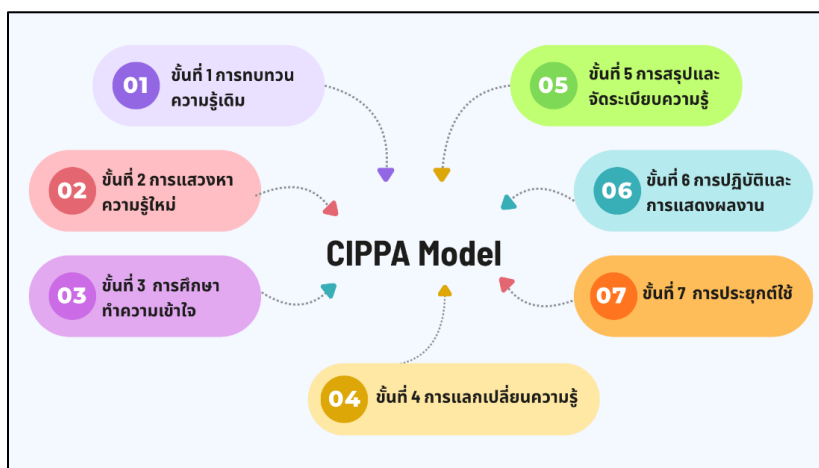
การวิจัยครั้งนี้ทำให้พบว่าความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อย่างกล่าว โดยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA Model พบว่า ผลความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ($\bar{X}$ = 22.72, S.D. = 0.44) สูงกว่าก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ($\bar{X}$ = 15.34, S.D. = 1.24) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.05) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านการปฏิสัมพันธ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.35) รองลงมาคือ นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านการฝึกปฏิบัติและการลงมือทำมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.43) นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านการนำเสนอความรู้ใหม่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.47) นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนรู้ด้านการบูรณาการและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.42) นักเรียนมีความเห็นด้านการสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดและนักเรียนมีความเห็นด้านการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.36)

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดศรีโพธาราม คณะผู้วิจัยได้อาศัยความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่ได้จริง โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ 7 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 คือการทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 คือการแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 คือ การศึกษาทำความเข้าใจ ขั้นที่ 4 คือ การแลกเปลี่ยนความรู้ ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติและการแสดงผลงาน และขั้นที่ 7 คือ การประยุกต์ใช้และส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) อยู่ในระดับมากที่สุด ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1) ควรนำนวัตกรรมนี้ไปใช้กับนักเรียนในช่วงชั้นที่สูงขึ้น เนื่องจากจะมีความพร้อมและมีฐานความรู้ที่มากกว่า

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ปีที่ 1 ฉบับที่ 3 (พฤษภาคม - มิถุนายน) 2569

Vol. 1 No. 3 (May – June) 2026

วารสารศึกษาศาสตร์

Journal of Education and Learning Perspectives

1) ผู้วิจัยสามารถปรับเปลี่ยนขั้นตอนการสอน โดยการยุบรวมบางขั้นตอนเข้าด้วยกัน เพื่อให้เหมาะสมกับ
ความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- แก้วนภา ทองเทศ. (2565). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาที่มีผลต่อความฉลาดรู้การอ่านและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.*
- ทิตนา แคมมณี. (2548). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model). พัฒนาคุณภาพวิชาการ.*
- ผกามาศ เยาวเรศ. (2561). *การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*
- ไพลิน เพอเรีย. (2566). *การพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ความรู้คำศัพท์ และการเสริมสร้างความสุขในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบเบรนท์เวิร์ท สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.*
- รัชดากาญจน์ โยดี. (2565). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- ลลิตา เนียมเปี่ยม. (2561). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปา ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- สุมาลี คำสว่าง. (2561). *การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบซิปปาร่วมกับรูปแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.*
- ไอลดา จันทรลอย. (2562). *การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.*